

WILDERNISKERK BODEM - ABELSTOK JAN '26

Henk van Hemmen

Forest Church is een plek om God en elkaar te ontmoeten in de natuur. God spreekt door Zijn schepping. De schepping wordt ook wel het eerste boek van de natuur genoemd. Het spreekt over Gods grootheid, maar ook in veel natuurlijke processen kun je een levensles zien of kleiner nog: je ziet iets voor je en krijgt een associatie. Het is misschien iets intuïtiever dan de Bijbel lezen, maar zeker waardevol.

Tijdens deze viering gaan we regelmatig in gesprek met elkaar. Deel wat je wilt delen, voel je ook vrij om iets voor jezelf te houden of in stilte na te denken. De een heeft vast ook veel meer natuurkennis dan de ander, wijs elkaar gerust op een bijzonder plantje of vogel die je ziet.

Welkom

Deze keer gaan we ons overgeven aan de winter.

Een tijd van grijs, koud, korte dagen, weinig zon, van zuchten ...
En een tijd van hoop, zeker als de winter alweer naar zijn einde gaat.
Zuchten, dat dus ook. Denk even aan de afgelopen tijd.
Van de sneeuw op de velden ... mooi – en smerig
Van ijzel op de straten ... bijzonder – en lastig
Herinner je die koude oostenwind : die voel je.
En dan donkere grijze dagen : die ervaar je.

We staan nu (!) hier: Hoe voelt dat ... ? Wat ruik je ... ?

Voelen, ruiken, daar gaat het ook in ons eerste lied over:

[Zingen – Zie de zon, zie de maan](#)

We zongen: Zie, hoor, ruik, voel. Daar past ook het volgende gedicht / gebed bij:

Gebed

Vraag dit Abelstok-bosje wat ze denkt,
laat de bomen op deze plek je onderwijzen.
Laat de bladeren je vertellen hoe het zit in deze wereld.

Luister naar de aarde,
leer de grondregels van het bestaan.
Luister, de wortels en sporen in de grond vertellen hun verhaal.

Is het niet overduidelijk dat zij het weten?
Gods hand houdt alles bij elkaar –
elk wezen dat leeft, ieder schepsel dat ademt.

Dat is gewoon gezond verstand:
als je iets proeft, ervaar je smaak;
nader je de schepping, dan proef je Gods wijsheid.

Dacht je dat alleen mensen wijsheid kennen?
Via Gods natuur leren we van het leven,
leren we te zuchten – en te hopen.
(vrij naar Job 12:7-12 – vrij naar Schrijvers voor Gerechtigheid)

Oefening: Een handvol koude grond

Wij – mensen – hebben vaak niet goed geluisterd naar de schepping.
We hebben nogal huisgehouden in de natuur.
Ten koste van de natuur. Deden de natuur pijn.

Ik vraag je: pak een handvol koude aarde, grond, in je handen.
En bedenk voor jezelf:
Wat doet je verdriet als je kijkt naar de schepping?
Wat komt er bij je boven: waar hebben wij de natuur pijn gedaan?

Leg dan dat beetje koude grond in het midden van de groep.
En deel even met ons waar je aan dacht – of leg het neer in stilte.

Zingen – Schrijvers voor gerechtigheid "Wat hebben we gedaan"

[Wat hebben we gedaan \(tekstvideo\)](#)

We zongen zonet:
De schepping, de natuur zucht, lijdt.
Dat horen we ook in de Bijbel, van Paulus ...

Lezen Romeinen 8:18-23 – mix van vertalingen

Ik ben ervan overtuigd dat het lijden hier op aarde in geen verhouding staat tot hoe mooi het wordt als de hemel op aarde komt. De schepping ziet er reikhalzend naar uit dat dat moment werkelijkheid wordt. Alles in de schepping wordt nu nog bedreigd door de macht van de dood. Het lijkt alles zo zinloos. Dat is niet de schuld van de aarde, maar het is de straf van God, mee door de schuld van ons mensen.

Maar er is hoop! Want ooit wordt de aarde bevrijd. Dan komt er een eind aan de macht van de dood. De aarde verlangt hevig naar dat moment van bevrijding. Schepping en de mensen zullen dan voor altijd genieten van vrede, in volle glorie, zonder pijn en verdriet.

Wij weten dat de hele schepping nu nog zucht en lijdt. En zij niet alleen, ook wijzelf, ook wij zuchten terwijl we wachten – vol hoop – op de verlossing van ons sterfelijk bestaan.

Meditatie

Beste mensen, heb je dat wel eens gehad?
Dat je iemand hoort zuchten.
Zo'n zucht die uit de tenen komt.
Of uit het hart, vol zorg, of verdriet.
Ja, één zucht zegt soms meer dan 1000 woorden.

Misschien zucht je zelf ook wel eens zo.
Vanwege alles wat speelt rond het milieu.
Of als je het journaal ziet, die oorlogen.
Vanwege wat je zelf overkomt.
Of iemand anders – die je kent.
Ja, één zucht zegt soms meer dan 1000 woorden.

Misschien zucht je in de winter nog wel dieper.
Al die grijze dagen – het houdt maar niet op.
De sneeuw – dat licht dan nog weer even op ...
Maar dan hier de mist, de rest van Nederland de zon ...
Grijs, grijs, koud, kil ... zucht.
Zo'n zucht dat je een koud wolkje voor je ziet.

Paulus verbindt onze zucht met de aarde.
De natuur zucht ook.
De schepping heeft het ook zwaar.
Die kijkt ook uit naar betere tijden.
Die verlangt dus ook naar meer zon.
Snap je? Het verbindt ons – Paulus linkt ons samen.

En hij maakt nog een mooie verbinding.
De aarde, de natuur heeft hoop!
Dat aan dat doodse, dat grijze een einde komt.
De natuur kijkt uit naar betere tijden – de lente ...
En elk voorjaar bot het nieuwe leven uit.
Dus laat je wat hoop betreft ook inspireren door de natuur.

Opdracht: Zuchten en reikhalzend uitkijken

Loop door Abelstok – met een groepje – of alleen:

Volwassenen: Deel met elkaar – of met jezelf:

Waar zie je de natuur zuchten?

Zie je ook al weer plekken van hoop?

Waar zie je de natuur reikhalzend kijken?

Kinderen: Loop door Abelstok:

Neem 'n "zucht" mee: 'n verschrompelde appel/peer

Maak een foto met je mobiel van een plek van hoop

Kom na zo'n 20 minuten weer terug bij de kandelaar-boom.

We nemen even de tijd om ervaringen te delen.

Zingen: Aan U behoort, o Heer der heren

We zingen het lied van de blinde dichter Jan Wit

Gebed – In de bloembol is de krokus

In de bloembol is de krokus,
in de pit de appelboom,
in de pop huist een belofte:
vlinders fladderen straks rond.
In de koude van de winter
groeit de lente ondergronds,
nog verborgen tot het uitkomt,
God ziet naar de schepping om.

Elke stilte kent zijn zingen,
zoekt een woord en melodie,
ieder duister wacht een morgen
in dat licht is alles nieuw.
Het verleden bergt de toekomst,
wat die brengt, je weet het niet,
nog verborgen tot het uitkomt,
God alleen herschept en ziet.

In ons einde is de aanvang,
in de tijd oneindigheid,
in de twijfel ligt geloven,
in ons leven eeuwigheid,
in de dood het nieuwe leven,
overwonnen alle strijd,
nog verborgen tot het uitkomt,
God alleen herkent die tijd.

We zingen tot slot ...

Zingen: Zegenlied – De God van de vrede

Koffie / Thee / Ontmoeting